

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਚ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਹੈ ?”
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖਣਾ - ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਵੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ (ਵਿਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ) ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ।
- ਗੀਤ:- ਮੁੱਖੜਾ ਵੇਖ ਲੈ ਪ੍ਰਾਣੀ.....

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ, ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵੇਖੋ - ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰੰਜ (ਨਾਰਾਜ਼) ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਲਾਇਫ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਮਨੁੱਖ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ - ਕਿੰਨੇ ਪੁੰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਵੀ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤੇ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਵਿਕਾਰ ਦੀ। ਉਹ ਹੈ ਸਭਤੋਂ ਖ਼ਰਾਬ। ਕਦੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉੱਠਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਂਦਰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲਿਆ ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੂੰ ਵਰਾਂਗੇ। ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪੁਛੋ - ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ?

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪਛਾਨਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਕੇ ਸਾਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ। ਉਹੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਪੱਥਰ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਰਤਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰਤਨ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਇਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਲਵੇ ਅਤੇ ਦਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ? ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਾਪ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਪੂਰਾ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਇਹ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਆਉਣ ਪਰ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਲ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕਦਮ ਚਲਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲੁਲੇ - ਲੰਗੜੇ ਬਣ ਪੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਬਾਬਾ ਕਿੱਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਵੀ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਬੋਲੋ, ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਬੈਜ ਤਾਂ ਸਭਦੇ ਕੋਲ ਹੋਣੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ। ਬੋਲੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਨਾਲੇਜ਼। ਸਪ੍ਰਿਚੁਅਲ ਫ਼ਾਦਰ ਸਭ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਬੈਠ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਅੱਖਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਨਾ - ਇਹ ਸਭ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਜਾਨਣਗੇ। ਸਮਝੋ ਇਹ ਬਾਬਾ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਜ਼ਰੂਰ ਸੁੱਧ ਭਾਵ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁੱਛਣਗੇ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਇਹ ਬੋਲੋ ਕਿ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਆਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ? ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ

ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਅਡਾਪਟ ਕਰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਇਹ ਬੀ.ਕੇ. ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਬੈਠ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਅਤੇ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ। ਜਦੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਵਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਿੱਥੇ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਬੈਠ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਬੈਠ ਦੇ ਨਾਲ ਫੇਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਪਰਚਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਆਕੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਭ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਇਸ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਪਰਚੇ 2 - 4 ਲੱਖ ਛਪੇ ਹੋਣ, ਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਚਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੈਂਟਰ ਦੀ ਅਡਰੈਸ ਹੋਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ - ਰੋਜ਼ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਬੈਠ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਰਹੀ? ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖੇ ਹਨ ਜੋ ਰੋਜ਼ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਬੈਠ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ? ਸਾਰਾ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਚੰਗੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਇਵੇਂ ਸਿੱਖਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਲਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਾਰੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੋਤਾਮੇਲ ਰੋਜ਼ ਵੇਖੋ। ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਉਨਤੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਰ ਵੀ ਰਵੇਗਾ। ਸਭ ਕਲੀਅਰ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗਈ, ਇਹ ਹੋਇਆ.....। ਜੇ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਜ਼ੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦੇ ਪਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰੋਜ਼ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਗਾਜ਼ੀ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣਾ ਗੋਇਆ ਗਾਜ਼ੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗਾਜ਼ੀ ਬਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਾ ਦਵੇ। ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਪ, ਕਿੰਨਾ ਪੁੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਜੇ ਵੀ ਮਿਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬੋਲੇ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਮਾਇਆਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਬਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਹੈ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸਭ ਹਨ ਪੱਥਰ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ, ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ। ਸੰਤੋਲੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਾਮ ਦੀ ਮੱਤ ਥੋੜ੍ਹੀ ਠਹਿਰੀ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਸਭਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬੀ.ਕੇ. ਦੀ ਮੱਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੱਤ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਂਗ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਇਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਸਮਝ ਵੀ ਹੁਣ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਇਟੀਅਸ ਆਏ ਉਦੋਂ ਹੀ ਰਾਇਟ ਅਤੇ ਰਾਂਗ ਦੱਸੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਧਾਕਲਪ ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸੁਣੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੇ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਰਾਇਟ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਰਾਇਟ ਹੈ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਜੱਜ ਕਰੋ ਕੌਣ ਰਾਇਟ? ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣ। ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਮ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਦਾ ਉਦੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਦਲ ਕੇ ਦੈਵੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸੀ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ? ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ, ਨਾ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲੈਕਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਂਦੇ ਜਾਓ। ਪਤਿਤ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਐਵਜਾ ਫੇਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ

ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ, ਫੇਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੇਰ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਇਸ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਪਰਚੇ ਛਪਵਾਕੇ ਵੰਡਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਚੇ ਦਿਉ। ਪਰਚੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਪਾਕੇਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਚੇ ਅਤੇ ਬੈਜ ਸਦੈਵ ਪਏ ਰਹਿਣ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਇਹ ਹੈ ਬਾਪ, ਇਹ ਦਾਦਾ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਤਿਯੁਗੀ ਦੇਵਤਾ ਪੱਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀ ਆਦਿ ਵੀ ਟ੍ਰੇਨ ਭਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਦੇ ਧੱਕੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹਨ ਅਧਰਮ ਦੇ ਧੱਕੇ। ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਧੱਕੇ ਖਾਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰ੍ਹ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ!

ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖੜਾ ਵੇਖ.....ਇਹ ਮੁੱਖੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ, ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਪੁੰਨਯ ਆਤਮਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ - ਇਹ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤੀਰ ਲੱਗ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਲੈਕਿਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਪੋਤਾਮੇਲ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਕੰਮ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਸੀ ਤੇ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਨੇਸਟ ਮਤਲਬ ਇਮਾਨਦਾਰ ਭਵ : ਆਨੇਸਟ ਅਰਥਾਤ ਇਮਾਨਦਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਬਿਨਾ ਕਿਸੀ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣ। ਜੇਕਰ ਵਕਤ, ਵਾਣੀ, ਕਰਮ, ਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਸੰਕਲਪ ਪਰਮਤ ਜਾਂ ਸੰਗਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਵੱਲ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸਵੈਚਿੰਤਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਪਰਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿਸੀ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਨਮਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਨੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਹ ਸਭ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਗਾਉਣਾ ਇਹੀ ਹੈ ਆਨੇਸ਼ੁ ਬਣਨਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪੇਜੀਸ਼ਨ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

*****

ਅਵਿਅਕਤ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਮਵਰਕ

ਹਰ ਵਕਤ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਵੇਂ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆਣਾ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣਾ। ਮਧੁਰਤਾ ਦੀ ਮਿਠਾਈ ਨਾਲ ਸਵੈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਧੁਰ ਬੋਲ, ਮਧੁਰ ਸੰਸਕਾਰ, ਮਧੁਰ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਕਰਾਉਣਾ।